

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 342/25
19.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Душана Агатоновића, чланова већа, са судским саветником Татјаном Аврамовић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 1 у вези члана 289 став 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу, окривљеног АА и браниоца окривљеног АА, адвоката Милутина Маринковића, изјављеним против пресуде Основног суда у Лазаревцу К бр. 203/24 од 30.01.2025. године, након седнице већа одржане у присуству окривљеног АА и браниоца окривљеног АА, адвоката Српка Савића, по заменичком пуномоћју за адвоката Милутина Маринковића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, дана 19.05.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу, жалба окривљеног АА и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милутина Маринковића, а пресуда Основног суда у Лазаревцу К бр. 203/24 од 30.01.2025. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу К бр. 203/24 од 30.01.2025. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 1 у вези члана 289 став 1 Кривичног законика, те је на основу наведеног законског прописа и одредби члана 4, 42, 43, 45 став 1 и 2 и члана 54 Кривичног законика као и члана 424 ЗКП осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци. На основу члана 86 Кривичног законика према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним

возилом “Б” категорије у трајању од 3 (три) године, рачунајући од дана правноснажности одлуке, с тим да се време проведено у затвору односно у установи у којој се извршава мера безбедности или васпитна мера, не урачунава у време трајања ове мере. На основу члана 258 став 4 ЗКП, оштећени ББ и ВВ су упућени на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева. Окривљени АА је обавезан да плати трошкове кривичног поступка настале пред Основним јавним тужилаштвом у Лазаревцу у износу од 89.848,12 динара, трошкове кривичног поступка пред Основним судом у Лазаревцу у износу од 11.900,00 динара, као и паушал суду у износу од 10.000,00 динара, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења. Окривљени је обавезан и да плати трошкове кривичног поступка законском заступнику малолетног оштећеног ВВ, ГГ у износу од 189.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка оштећеном ББ у износу од 108.000,00 динара, у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног АА осудити на казну затвора у дужем трајању од 3 године и 6 месеци,

-окривљени АА, без навођења законских разлога из којих се жалба може изјавити, али из садржине произлази да је изјављена због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног осудити на казну затвора у краћем трајању са предлогом да се иста издржава у просторијама у којима станује и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Милутин Маринковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да ожалбену пресуду преиначи тако што ће окривљени бити блаже кажњен.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је поднеском Ктж бр. 381/25 од 23.04.2025. године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу као основу и преиначи првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, а да жалбу окривљеног АА и жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Милутина Маринковића, одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду је, на основу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, одржао седницу већа, у присуству окривљеног АА и браниоца окривљеног АА, адвоката Српка Савића, по заменичком пуномоћју за адвоката Милутина Маринковића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва, на којој је размотрио списе, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела

и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, у складу са одредбама члана 451 став 1 ЗКП, па је, након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду и писани предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду из цитираног поднеска, те наводе присутног окривљеног и његовог браниоца, нашао:

-жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу, жалба окривљеног АА и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милутина Маринковића, су неосноване.

У изјављеној жалби јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу, побијајући првостепену пресуду у погледу одлуке о казни указује да је услед извршеног кривичног дела од стране окривљеног дошло до повреде три лица која су задобила телесне повреде, од којих су два лица задобила тешке телесне повреде, при чему је малолетни ВВ задобио повреде које су биле опасне по живот и његова рехабилитација још увек траје, услед чега од момента саобраћајне незгоде није наставио своје школовање због рехабилитације, при чему повреде које је задобио у саобраћајној незгоди могу да резултирају и посттравматском епилепсијом која настаје најчешће унутар четири године од повреде главе, али и касније, у зависности од тога колики је конвулзиван праг повређене особе, будући да је дошло до оштећења структуре слепоочног режња оштећеног, нарочито његовог унутрашњег дела, које временом може да доведе до његове хипертрофије и атрофије, притом имајући у виду да је у саобраћајној незгоди и оштећени ББ задобио тешке телесне повреде у виду прелома горњег дела десне бутне кости и прелома дванаестог лумбалног пршљена, а да је ДД задобио лаку телесну повреду у виду нагњечења левог колена, затим имајући у виду околности под којима је кривично дело извршено и количину алкохола у крви окривљеног која је постојала у тренутку настанка саобраћајне незгоде, као и одредбе Закона о безбедности саобраћаја на путевима које је окривљени прекршио, услед чега је и дошло до настанка саобраћајне незгоде, то је суд приликом одлучивања о кривичној санкцији коју је изрекао окривљеном требало да има у виду и степен угрожености заштићеног објекта у конкретном случају, јер је заштитни објекат код кривичног дела које је окривљеном стављено на терет, а које спада у групу кривичних дела против безбедности јавног саобраћаја, живот и тело људи и имовина већег обима, па имајући све наведено у виду, суд је окривљеном требало да изрекне строжу кривичну санкцију, односно казну затвора у дужем трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, односно да усвоји предлог Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу да окривљеном изрекне казну затвора у трајању од 4 (четири) године, као што је и усвојио предлог тужилаштва да се окривљеном изрекне мера безбедности забране управљања моторним возилом “Б” категорије у трајању од 3 (три) године.

Окривљени АА у својој жалби истиче да прихвата сву одговорност за предметну саобраћајну незгоду и наводи да оштећени нема никакву одговорност за исту. Указује да је отац два дечака од 11 и 14 година, који су после развода од бивше супруге дати њему на чување, издржавање и васпитање, који синови су због свог узраста јако везани за њега и не може од њих да се одвоји ни на један дан, па како би сачувао своју породицу, предлаже да му се изречена казна затвора преиначи у погледу начина

издржавања, на начин да исту издржава у просторијама у којима станује, а о испуњености услова за исту је у прилогу жалбе доставио и доказе. Даље је навео да након предметног догађаја више не жели да вози и има само жељу да оштећени буде добро, као и да сачува своју децу.

Жалбеним наводима бранилац окривљеног АА, адвокат Милутин Маринковић истиче да окривљени не спори ни чињенично стање нити своју кривицу и одговорност за дело које му је стављено на терет, указујући на личне прилике окривљеног, наиме да је окривљени отац двоје малолетне деце и то два дечака од 11 и 14 година, који су након развода брака 2022. године поверени окривљеном на самостално вршење родитељског права, са пребивалиштем на адреси пребивалишта оца, указујући притом да окривљени ради већи број приватних послова јер је незапослен и тиме обезбеђује егзистенцију себи, својим малолетним синовима, али и остатку породице, као и да је окривљени веома посвећен отац малолетном ЂЂ који је пети разред и малолетном ЕЕ који је осми разред. Указао је и да се окривљени трудио да током лечења и опоравка оштећеног успостави што је могуће коректнији однос са целом породицом оштећеног и оштећеним лично. Према наводима жалбе, изречена затворска санкција од 3 године и 6 месеци за окривљеног и његову децу представља заједничку осуду, посебно имајући у виду да је окривљени неосуђивано лице, стога сматра да је првостепени суд престрого одмерио казну окривљеном, налазећи да је погрешно да се од једне животне несреће праве две. По мишљењу одбране, оваква санкција за ситуационо дело, када се узму у обзир све наведене околности на страни окривљеног, нема своје оправдање ни у разлозима специјалне ни опште, односно генералне превенције. Наводима жалбе је указано да блаже кажњавање окривљеног у смислу одређивања казне затвора у краћем трајању, по могућности у просторијама у којима окривљени станује, би се у целости остварила сврха кажњавања у конкретном случају.

Имајући у виду наводе окривљеног АА и браниоца окривљеног, адвоката Српка Савића, на седници другостепеног кривичног већа Апелационог суда у Београду одржаној дана 19.05.2025. године, који су указали да су изјављене жалбе, како браниоца окривљеног, тако и самог окривљеног, у суштини жалбе на кривичну санкцију, то је другостепено веће нашло да правилност утврђеног чињеничног стања није оспоравана изјављеним жалбама.

Разматрајући цитиране жалбене наводе, Апелациони суд у Београду налази да се изјављеним жалбама јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу, окривљеног АА и браниоца окривљеног АА, адвоката Милутина Маринковића, не спори утврђено чињенично стање, као ни оцена првостепеног суда, како у погледу навода одбране окривљеног дате у различитим фазама поступка, тако и других изведених доказа током поступка, услед чега произилази да је изведеним доказима неспорно утврђено да је окривљени АА у време, на месту и на начин описан у изреци побијане пресуде предузео инкриминисане радње.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА

стичу сва законска обележја бића кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 1 у вези члана 289 став 1 Кривичног законика, за које га је и огласио кривим, што се жалбеним наводима браниоца, као ни самог окривљеног, не доводи у сумњу.

Испитујући побијану пресуду у погледу одлуке о казни, у ком делу се пресуда са једне стране спори жалбом јавног тужиоца, наводима о томе да је окривљеном изречена сувише блага кривична санкција, те наводима браниоца окривљеног као и жалбеним наводима окривљеног, са друге стране, о томе да је окривљени строго кажњен, али су цитирани наводи жалби оцењени као неосновани.

Наиме, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА, правилно утврдио све околности из члана 54 Кривичног законика које утичу на то да казна буде већа или мања и исте правилно оценио, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА суд ценио ранију неосуђиваност, породичне прилике окривљеног, односно чињеницу да је отац двоје малолетне деце, затим признање радњи извршења кривичног дела и изражено кајање, док отежавајуће околности на страни окривљеног суд није нашао, након чега је првостепени суд окривљеном правилно одмерио казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци и изрекао меру безбедности забране управљања моторним возилом “Б” категорије у трајању од 3 (три) године, правилно налазећи да би се на тај начин остварила сврха кажњавања, правилност и сразмерност између учињеног дела, тежине последице и тежине кривичне санкције, као и да би се циљеви генералне и специјалне превенције остварили, те утицало на окривљеног да убудуће не врши кривична дела, на који начин би се изразила друштвена осуда за кривично дело и учврстила обавеза поштовања закона, у конкретном случају саобраћајних прописа, јер је кривично дело против безбедности јавног саобраћаја извршено под дејством алкохола у крви у количини од 3,08 промила.

Имајући у виду да је овако одмерена кривична санкција од стране првостепеног суда, и по налажењу Апелационог суда у Београду, адекватна како тежини извршеног кривичног дела, тако и личности окривљеног АА као њеног извршиоца, правилно закључујући да ће се овако изреченом казном затвора постићи сврха кажњавања и изрицања кривичних санкција предвиђена одредбама члана 42 Кривичног законика, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција прописане чланом 4 став 2 Кривичног законика, то су жалбени наводи јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу, да је казна на коју је окривљени осуђен прениско одмерена и да првостепени суд није довољно имао у виду степен угрожености заштићеног добра и тежину наступелих последица, указујући да је самим тим и утврђена казна затвора морала бити у дужем временском трајању, односно у трајању од 4 (четири) године, оцењени неоснованим. Самим тим, будући да је након анализе свих околности и чињеница које произилазе из списка, другостепени суд уверења да је одмерена казна затвора довољна и адекватна да се њоме утиче на окривљеног АА да убудуће не чини кривична дела, при том адекватно ценећи и јачину повреде заштићеног добра, то

жалбени наводи јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу не могу довести до строжијег кажњавања.

Уједно, жалбени наводи браниоца као и окривљеног којима се указује, између осталог, на личне и породичне прилике окривљеног, истицањем да је због истог, казна одмерена у високом трајању, нису могли утицати на блаже кажњавање, управо имајући у виду степен кривице окривљеног и наступеле последице, услед чега су и наводи браниоца и окривљеног из поднетих жалби оцењени као неосновани, будући да је, према ставу овог суда, овако одмерена казна адекватна како тежини извршеног кривичног дела тако и личности окривљеног као извршиоца, којом ће се постићи сврха кажњавања и изрицања кривичних санкција, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција.

Следом свега наведеног, будући да правилност и законитост првостепене пресуде у погледу одлуке о казни нису оспорене жалбом јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу, као ни жалбама окривљеног АА и браниоца окривљеног АА, адвоката Милутина Маринковића, исте су оцењене неоснованим.

У складу са наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду је, на основу одредбе члана 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Судски саветник-записничар
Татјана Аврамовић с.р.

Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић